

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзз 112/05
26.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником суда Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца бр. Ктз. 932/05 од 10.11.2005. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Инђији К. 237/02 од 03.10.2002. године и Окружног суда у Сремској Митровици бр. Кж. 715/02 од 11.09.2003. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 1. и став 3. ЗКП, дана 26.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца бр. Ктз. 932/05 од 10.11.2005. године подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Инђији К. 237/02 од 03.10.2002. године и Окружног суда у Сремској Митровици бр. Кж. 715/02 од 11.09.2003. године, па се утврђује да је наведеним пресудама повређен закон у корист окр. АА.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Инђији К. 237/02 од 03.10.2002. године, окр. АА је на основу члана 355. ст. 1. ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио крив. дело злоупотребе овлашћења у привреди из члана 139. ст. 1. тач. 3. КЗС у стицају са крив. делом фалсификовања службене исправе из чл. 248. ст. 3. у вези ст. 1. КЗС. Истом пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Наведена пресуда је потврђена пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Кж. бр. 715/02 од 11.09.2003. године.

Против ових правноснажних судских одлука Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости Ктз. 932/05 од 10.11.2005. године и то због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тач. 11. ЗКП, и повреде кривичног закона (члан 4. ОКЗ у вези члана 139. став 1. тачка 3. КЗС) у корист окривљеног, а са предлогом да се захтев уважи и утврди да је напред наведеним пресудама повређен закон у корист окр. АА.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. ст. 1. и 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца, окр. АА и његовог браниоца ББ, на истој размотрио списе предмета заједно са пресудама против којих је наведени захтев подигнут, па је нашао да је захтев за заштиту законитости основан.

Основано се захтевом указује да су наведене правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба из члана 368. ст. 1. т. 11. ЗКП. Из изреке првостепене пресуде произилази да је окр. ослобођен од оптужбе по основу чл. 355. т. 1. ЗКП, што значи да дела за које је окривљени ослобођен нису кривична дела.

Насупрот овоме, из образложења првостепене пресуде произилази да није доказано да је окривљени извршио крив. дело о којима је реч, јер не може бити говора о томе да је окр. као одговорно лице у намери прибављања противправне имовинске користи ускратио средства која представљају јавни приход и самим тим извршио крив. дело злоупотребе овлашћења у привреди из чл. 139. ст. 1. т. 3. КЗС. Ово све због тога што окривљени није имао могућност да изврши редовни попис, мањак прикаже у билансу и обрачуна порез, обзиром да је финансијска полиција извршила попис три дана пре него што је у том погледу била обавеза предузећа окривљеног. Због овога остаје нејасно да ли је окривљени ослобођен од оптужбе зато што крив. дела о којима је реч нису кривична дела или нема доказа да је окривљени извршио дело за које је оптужен, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 11. КЗС.

Другостепени суд позивајући се на то да је одредба чл. 139. став 1. тачка 3. КЗС престала да важи јер је престао да важи део ове одредбе којим се прописују санкције, па да нема ни овог кривичног дела у конкретном случају, је повредио кривични закон у корист окр. (чл. 4. ОКЗ, у вези чл. 139. ст. 1. КЗС). Ово све имајући у виду да чланом 192. став 1. тачка 12. Закона о пореском поступку и пореској администрацији није извршена декриминализација члана 139. став 1. тачка 3. КЗС.

Како је Врховни суд нашао да је захтев основан утврдио је само да постоје повреде закона недирајући притом правноснажне одлуке.

На основу чл. 425. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Председник већа-судија,

Новица Пековић, с.р.

Записничар,

Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сђ